DE PRETUTINDENI

„Lupii înfometați"

Jucătorii faimoasei echipe engleze a „lupilor", Wolwerhampton, au înregistrat un disc microsillon care a fost lansat cu ocazia meciurilor decisive, de repromovare în prima divizie, din acest sfîrșit de sezon. Titlul discului? „Lupii înfometați"... Se pare că și discul a avut contribuția sa în revenirea „lupilor" în rîndul celor mai bune echipe din Anglia.

Fantomas fotbalist

Se știe că fotbaliștii americani joacă cu un fel de mască cu care-și apără nasul...

La aceeași soluție, masca, este hotărît să recurgă și antrenorul Gérard, al echipe franceze Stade de Paris, pentru jucătorul său Gordiano. Rănit la față într-un meci, acesta din urmă n-are deplinul acord al medicilor pentru reintrarea sa. Iată pentru ce, spre a-i convinge pe medici, antrenorul Gérard este decis să-i pună masca lui Gordiano — al cărui atu principal este, întîmplător, chiar jocul de cap. El speră ca acest Fantomas fotbalist să fie recunoscut după... numărul de goluri.

Un arbitru scrupulos

Pentru a face cunoștință, în „avanpremieră", cu jucătorii pe care-i va conduce în meciul retur Inter.-Ț.S.K.A., de la Sofia, dar mai ales pentru a detecta trucurile și tipurile de infracțiuni proprii fiecăruia dintre ei, arbitrul spaniol Zaraquiegui a cerut să vadă filmul primei partide. A vrut să-și cunoască mai bine „clienții"...

Rovelli—viitorul campion al golgeterilor francezi?

Hervé Revelli este pe cale să bată recordul golgeterilor francezi deținut, cu 36 de goluri, de Gondet. În mare dispoziție de șut, înaintașul central de la Saint Etienne a marcat în meciul cu Stade de Paris 4 din cele 7 goluri ale echipei sale, atingînd, deocamdată numărul de 30 de goluri.

Un program internațional interesant, un campionat plin de necunoscute și cîteva probleme

SCRISOARE DIN SOFIA

Amatorii de fotbal din Bulgaria n-au de ce să se plîngă. Au suficiente motive să fie mulțumiți de emoționanta viață pe care le-o oferă stadionul.

● Pentru prima oară în istoria fotbalului bulgar, două echipe au ajuns în semifinalele marilor turnee europene. Este un succes incontestabil. Este adevărat că în „Cupa cupelor" Slavia Sofia a pierdut pe teren propriu împotriva echipei scoțiene Glasgow Rangers (0—1), dar Slavia a jucat slab și a pierdut pe... merit. Glasgow a practicat un fotbal de pur stil britanic — sobru, atletic, plin de mișcare, lipsit de orice artificii. Trebuie subliniat că acest meci a trecut în umbra celeilalte mari semifinale, din „Cupa campionilor europeni", Ț.S.K.A.—Internazionale. Cînd campioana bulgară a luat avionul spre Milano, marea majoritate a specialiștilor considerau că va avea soarta renumitelor echipe Torpedo-Moscova, Vasas Budapesta și Real Madrid. Meciul nul de pe San Siro a fost însă o surpriză extraordinară care a multiplicat interesul — deja excepțional — al celui de-al doilea meci. La acesta marele Inter, cu toate stelele sale, n-a reușit decît tot un meci egal. A jucat slab și campionii Bulgariei au pierdut ocazia să înscrie în palmaresul lor o mare performanță.

● Cu șase etape înaintea încheierii sale, campionatul bulgar este deosebit de pasionant. Există o singură certitudine: cinci echipe se bat cu șanse aproximativ egale pentru titlu.

Botev Plovdiv, mult timp lider, era pînă de curînd marele favorit. Cu trei săptămîni în urmă a reușit marea surpriză de a învinge pe Ț.S.K.A. pe propriul ei teren, la Sofia, cu 3—1. Jucînd în stilul lui Inter, cu contraatacuri în care au fost valorificate posibilitățile lui Dermendjev și Popov, Botev a produs o puternică impresie sofioților. Din păcate, pînă la sfîrșitul campionatului, Botev nu va mai avea meciuri „acasă", deoarece în etapa următoare meciului cu Ț.S.K.A., cu ocazia meciului cu Levski, pe terenul de la Plovdiv s-a produs un mare scandal. Suspendarea terenului de la Plovdiv a avut, se pare, consecințe psihologice deoarece duminica următoare Botev a jucat foarte slab pierzînd net partida cu Locomotiv Sofia cu (0—2).

Slavia Sofia are și ea posibilități să cîștige titlul la care aspiră de 22 de ani fără succes. Echipa are o apărare solidă, condusă excelent de internaționalul Șalamanov. Slăbiciunea acestei formații este însă incapacitatea liniei de atac, una din cele mai ineficace din prima divizie.

Levski Sofia ar avea și ea destule șanse la titlu dar se pare că albaștrii sînt urmăriți de ghinion. Forța echipei, linia de atac, cea mai eficace din prima divizie, va avea, însă, de suportat ultima accidentare a „liderului" său, Asparuhov, și lipsa a două—trei elemente de valoare din înaintarea sofiotă.

Campioana, **Ț.S.K.A.**, devenită celebră în urma triplului său meci cu Internazionale, credem că are destule rezerve fizice și morale pentru un finiș foarte puternic. Să nu uităm că Iakimov, Penev, Raikov, Țanev, Radlev et. comp. au o valoare de prim ordin și nu și-au spus încă ultimul cuvînt.

Locomotiv Sofia, campioană de toamnă, a cunoscut în această primăvară zile negre. Centrul său atacant, Kotkov, pedepsit de federație pentru că nu a respectat regimul de viață sportivă, a pierdut forma sa și este rareori văzut pe teren unde arată ca o umbră a fotbalistului de valoare din trecut. Problema Kotkov, ca și alte probleme, au creat o criză în echipa feroviarilor. Rămîne de văzut dacă tinerii acestei echipe vor reuși să o ridice cu propriile lor forțe la locul întîi.

● În urma scandalului de la Plovdiv, cu ocazia meciului Botev—Levski, în care numeroase sticle de limonadă au fost aruncate după arbitrul întîlnirii ca și în urma meciului Ț.S.K.A. — Botev, în care arbitrul Sterev a făcut grave greșeli, Federația bulgară de fotbal a luat măsuri severe. În afara suspendării terenului de la Plovdiv, federația a revizuit lista arbitrilor din prima categorie, eliminînd numeroase nume.

ȘTEFAN NOICOV
9. V. 1967

DIVERSE DESPRE... INTERNAZIONALE

În luptă pentru balon, doi dintre cei mai buni jucători ai triplei întîlniri Internazionale — Cerveno Zname: **Mazzola** și **Penev**

Fără să ne oprim asupra unui subiect de respirație mai largă, iată un mozaic de observații asupra lui Internazionale, culese cu prilejul diverselor meciuri în care am urmărit direct echipa antrenată de Helenio Herrera și împrospătate de recenta reîntîlnire cu ea, cu ocazia jocului de la Sofia, cu ȚSKA Cerveno Zname, partidă care a contat — cum se știe foarte bine — pentru „Cupa campionilor europeni".

LA CABINĂ. Și-acum am observat că nici înainte (cum este mai firesc) dar nici după meci nu există o atmosferă zgomotoasă în cabina interiștilor. Herrera cere cu strictețe o atitudine reținută, cît mai puțin expansivă, jucătorilor săi, chiar și atunci cînd abia s-a terminat un meci cu un rezultat mare. Jucătorii își iau, îndată ce au intrat în vestiare, locurile pe care le-au ocupat la echipare și așteaptă ca medicul lor, apreciatul doctor Quarenghi, să le efectueze sumarul examen de după meci. Fumătorilor li se permite o țigară. Se aprinde o singură țigaretă, în fapt, aceea așteptată cu mare plăcere mai ales de Jair. „Magul" nu obișnuiește să facă observații generale, cel mult cîte una, adresată — scurt — unuia sau altuia dintre oamenii lui. În timpul pauzei se respectă sever recomandarea ca primele 7—8 minute nimeni să nu vorbească, astfel ca posibilitatea de recuperare să prezinte maximum de eficiență în minimum de timp. Cu 2—3 minute înainte de presupusul moment al fluierului de rechemare la joc, antrenorul își prezintă, în fraze scurte și clare, observațiile primei reprize și — tot așa de concis — recomandările pentru cele 45 de minute care urmează. Nici un jucător nu are voie să părăsească vestiarul decît la dispoziția antrenorului iar plecarea spre teren se face într-un tempo susținut, chiar culoarele spre suprafața de joc fiind utilizate pentru scurte sprinturi, mișcări de încălzire.

PE TEREN. Atît meciul de la Sofia, văzut la fața locului, cît și acela urmărit la televiziune — disputat la Bologna — tot în compania campioanei Bulgariei, ne-au întărit convingerea că Internazionale aplică într-un sens mult mai larg marcajul om la om. Pînă nu de mult, Herrera aplica această metodă defensivă numai cu doi dintre apărătorii lui: Burgnich și Bedin. Acum a extins-o la Facchetti și Guarneri și, prin rotație, Suarez și Corso. Iată, spre exemplificare, cum a „împerecheat" antrenorul italienilor pe apărătorii lui cu atacanții lui Cerveno Zname. Cel mai periculos și renumit înaintaș advers a fost repartizat — ca de obicei — lui Burgnich. Era vorba de Iakimov. Tot Burgnich îl avusese în grijă pe Farkas, în meciurile cu Vasas, pe Streltov în acelea cu Torpedo, pe Amancio în întîlnirile cu Real Madrid; pentru rest, iată perechile apărător-atacant: Facchetti a jucat la extremul dreapta Atanasov, Guarneri la Țanev, Corso sau Domenghini la Nikodimov. Ni se pare interesant de semnalat că, spre deosebire de alte partide, Herrera a încredințat lui Bedin, la Sofia, misiunea de principal susținător al perechii de șoc Mazzola—Capellini, cu care a și avansat de mai multe ori — mai ales în repriza secundă — spre poarta lui Iordanov.

Din aceste constatări reiese că „magul" a devenit mult mai elastic în privința sistemului defensiv. Apărarea lui Internazionale, care a strălucit dintotdeauna prin plasamentul excelent al fundașilor centrali, dar și prin eficacitatea în deposedare a fundașilor laterali, ni se pare în progres și ca mobilitate. Numai că, noile cerințe ale lui Herrera pretind un consum sporit de energie, rezistență în plus. Și, foarte solicitată pe toate fronturile (campionat, cupă, CCE, reprezentativă), campioana italiană dă vădite semne de oboseală. Chiar declarația lui „don H.H." din seara victoriei de la Bologna, spune foarte mult: „Da, oboseala ne stăpînește, dar vom continua să luptăm peste tot..."

După întîlnirea de duminica trecută, cu Juventus, pe Internazionale o așteaptă un joc de mare tensiune — în această duminică — cu Napoli, apoi o deplasare la Mantova, la patru zile înaintea finalei „Cupei campionilor europeni" de la Lisabona. Fiecare dintre aceste probe ne va demonstra dacă Internazionale reușește să învingă pe cel mai periculos adversar al său în acest moment: oboseala.

Eftimie IONESCU

---

deauna ținta criticilor destul de dese. Ni se imputa că jucăm numai cînd avem poftă. Nu era adevărat. Omul doar nu este o mașină! Nu totdeauna puteam da maximum de randament, mai ales că eram destul de aglomerați cu jocurile. Participam concomitent la meciurile de campionat, „Cupa campionilor europeni" și cele ale echipei naționale.

Critica a provocat indignarea unora dintre noi, astfel că am fost auziți și încercarea noastră de a pleca a fost descoperită.

M-am rușinat ca un copil, surprins de părinți cînd face ceva interzis.

După o morală usturătoare, ne-am întors cu capul plecat în camerele noastre. Eram hotărît ca niciodată să nu mai încerc să ies în oraș fără asentimentul celor în drept.

Pentru această faptă am fost sancționat de federația de fotbal, care a calificat astfel purtarea mea: „părăsirea cantonamentului în perioada cînd acest lucru era interzis".

UN NOU TRICOU ÎN COLECȚIE – TRICOUL U.E.F.A.

La începutul sezonului 1963—64 am jucat în Anglia în cadrul echipei F.I.F.A. Acum mă aștepta o nouă cinste: să joc în echipa U.E.F.A. La sfîrșitul sezonului, am apărat culorile Portugaliei în cinci întîlniri internaționale. Bilanțul n-a fost prea strălucit. Eu am contribuit la două victorii repurtate în străinătate, în compania echipelor Elveției și Belgiei și am mai jucat împotriva Angliei și Argentinei. În partida cu Argentina am fost învinși, în schimb, am terminat la egalitate cu echipa Angliei.

20 mai 1964. Partida contra Scandinaviei a avut loc la Copenhaga, pe care o cunoscusem din fugă, cu trei ani în urmă, cînd am fost cu Benfica care a jucat în compania echipei Aarhus. Atunci am fost însă spectator.

Împreună cu mine, a mai plecat la Copenhaga și José Augusto, selecționat și el în echipa U.E.F.A. care trebuia să întîlnească reprezentativa Scandinaviei, alcătuită cu prilejul „nunții de aur" pe care o serba federația de fotbal a Danemarcei.

A fost o călătorie splendidă și un meci frumos din care n-au lipsit golurile. Jocul era așteptat cu un deosebit interes, în tribunele stadionului luînd loc 45.000 de spectatori.

Înaintea jocului au fost multe discuții privind scoaterea mea din echipa Europei. Pînă la urmă s-a vorbit și de discriminare rasială. Lucrurile au ajuns la un astfel de stadiu, încît unii vedeau încasări mai mici, în cazul cînd voi fi inclus în echipă.

Trebuie să recunosc că toate aceste discuții îmi pricinuiau griji. În momentul cînd echipa și-a făcut apariția pe teren, spectatorii și-au manifestat decepția, pentru faptul că eu nu eram în formație. Acest lucru m-a bucurat și am putut constata că temerile mele erau neîntemeiate. A răsuflat ușurat și antrenorul nostru, Helmuth Schön, care tot timpul a insistat să fiu introdus în echipa Europei.

Echipa U.E.F.A. era alcătuită din: Iașin (U.R.S.S.) — Bomba și Popluhar (Cehoslovacia), Wilson (Anglia) — Voronin (U.R.S.S.), Baxter (Scoția) — José Augusto (Portugalia), Van Himst (Belgia), Law (Scoția), Charlton (Anglia), ultimul fiind și căpitanul echipei.

Cînd s-a terminat prima repriză, cu scorul de 2—0 în favoarea noastră, nimeni nu credea că vor avea loc modificări în formație. Și totuși, ele s-au produs. Fiind accidentat, Bomba a fost înlocuit cu scoțianul Hamilton, iar eu l-am înlocuit pe **Van Himst**. Această schimbare a fost primită cu ovații de către spectatori. Cînd am apărut pe gazon, s-au auzit aplauzele celor din tribune, aplauze care nu mai conteneau.

În minutul 3 al reprizei secunde, Law a înscris al treilea gol pentru echipa U.E.F.A. Apoi, adversarii au redus la 1—3.

Între timp, eu am început „să mă orientez" pe teren și în min. 12 am înscris și eu un gol după ce primisem balonul de la Law.

Înscrierea golului a mărit și mai mult entuziasmul spectatorilor, care m-au ovaționat. Victoria noastră a fost pecetluită de acest gol. Nimeni nu mai avea ezitări în această privință, chiar după ce jucătorul Bild a marcat pentru reprezentativa Scandinaviei al doilea gol.

Mulțumit de comportarea pe care am avut-o, am simțit satisfacție citind și criticile și părerile adversarilor care îmi erau foarte favorabile. Sverre Andersen, portarul echipei Scandinaviei a declarat unui ziarist:

(Va urma)

Traducere de V. BENCOVSCHI
(După versiunea în limba cehă din revista KOPANA)

Fotbal

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ
Redacția și ad-ția: București, Bd. Mărăști 26, raionul 30 Decembrie, telefon 17.55.18

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teașcă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică Liviu Bobocea